

Avtakið skúla-monopolið

-sigur KFFF

Kristiligi Fólkalokkurin vil hava serliga frískúlalóg í Føroyum. Flokkurin vil avtaka tað hann kallar skúla-monopolið hjá Fólka-skúlanum og betra møguleikar hjá felags-skapum at seta frískúlarnar á stovn.

Tá málið var fyrri á tingið hósdagin segði Niels Pauli Danielsen, at hvørja ferð ein felagsskapur sokir um at fáa loyvi til at seta ein frískúla á stovn, sýtur Landskúlafyrirsitingin teimum, og tað helt hann vera skeið.

Hann visti millum annað á, at eftirskúlin í Gøttur hevði ætlanir um at koma til Føroya, men kundi ikki fáa stuðning at virka her. Í staðin flytur hann nú úr Suður Jútlandi til Lemvig, norðaliga á dansku hálvoynni.

Uppskotið um frískúlarnar fær tó neyvan undirtøku í tinginum.

Bjarni Djurholm segði seg ikki ivast í, at ein ávisur tørvur var á frískúlum og visti á, at Sankta Frans Skúli altíð er fullsettur við næmingum. Um skúlan í Gøttur segði hann, at hesin eigur als ikki at koma til Føroya. Tey ungu hava gott av at koma av landinum og uppliva onnur samfeløg, segði hann.

Marita Petersen, landsstýrisskvinna mælti frá, at vit fáa serliga frískúlalóg, tí vit hava rætt og slætt ikki ráð at átaka okkum fleiri útreiðslur. Landsstýrisskvinna visti annars á, at vit hava undirvísingarskyldu í Føroyum, men ikki skúlaskyldu. Hava forældur hug at geva børnum sínum aðra undirvísing enn hava í fólka-skúlanum, stendur tað teimum frítt. Við tað er tó ikki sagt, at tey fáa stuðning til serligu undirvísing teirra.

tór.

Sjúkur í alivinnuni eru mangan sjálvgjörðar

-tí nógv meira fiskur eru í brúknum, enn loyvi er til, sigur Heini Johansen, løgtingsmaður, sum heitir á landsstýrið um at kanna aliloyvið

Sjúkurnar vit hoyra um í alivinnuni eru mangan sjálvgjörðar, tí menn lata nógv meira fisk í brúkin, enn teir hava fingið loyvi til.

Hetta segði Heini Johansen, løgtingsmaður undir viðgerðini av einum uppskoti á tingi viðvíkjandi hjálpi til alivinnuna.

Heini Johansen heitti á myndugleikarnar um at kanna alibrúkin, og spurdi hvørjar fylgjur tað fær, um meira fiskur eru í brúkunum enn loyvi er til. Tingmaður javnaðarflokksins í Norðstreymoy visti at siga, at Føroya Banki fíggjar 60% av øllum alibrúkum. 30% av teimum hava ein rímligan møguleika at klára seg, onnur 30% eru ivasom og tey 40 prosentini eru so

mikið illa fyrri, at tey fáa ikki fígging til keyp av smolti.

Lok á alivinnuna

Birgir Danielsen segði, at føroyska alivinnan hevur ilt við at kappast við somu vinnu í londunum uttan um okkum. Hann greiddi frá tann stóra stuðul alivinnan fær í grannalondunum og helt fyrri, at fær føroyska alivinnan ikki stuðul til eitt nú rentuútreiðslur, kunnu vit eins væl leggja lok á hana beinanvegin. Hann segði, at alivinnan kemur ikki at klára seg uttan stuðning, og mælti landsstýrinum til at stuðla.

-Letur landsstýrið eina krónu, so fara peningastovnarnir helst at koma við tveimum ella trimum,

segði Birgair Danielsen.

Í samband við rentu-stuðulin segði Svend Aage Ellefsen, at hann var ikki fyrri, at tað almenna fór at lata bankunum stuðul fyrri tað, teir hava lagt út í peningarikilugum tíðum.

Heldur ikki Sverri Midjord var sinnaður at hjálpa banknum, tí bankarnir hava ongantíð goldið nakað uttan at landið hevur lagt tær og tryggjar ferðir so nógv út.

Hinvegin var Sommer Winther meira sinnaður at lata stuðning. Hann visti á tey mongu og tungu avgjöld, sum leggja á alivinnuni, og mælti landsstýrinum til at stuðla skjótast gjørligt.

tór.

Eitt ella fleiri útvarpsgjöld

Fleiri tingmenn eru samdir við Tordi Niclasen í, at hvørt húsarhaldið eigur ikki at gjalda meira enn eitt útvarpsgjald, sum Tordur Niclasen hevur skotið upp.

Heini O. Heinesen helt lítið skil vera á skrásetingini av radiomóttakarum. Hann segði seg vita um dømi, har persónur hevur fingið krav um útvarpsgjald fleiri ár eftir at hann var deyður. Sjálvur varð hann pantaður fyrri eitt bilradio, sum hann hevði staðið í einum bili, hann hevði selt nokur ár framm-anundan. Kanska eiga vit at innkrevja útvarpsgjald eftir inntøku hjá fólki, helt Heini O. Heinesen fyrri.

Jógvan A. Johannesen helt onga orsök vera fyrri at krevja hvørt húsarhald eftir meira enn tí eina útvarpsgjaldinum hóast húski hevði radio bæði heima og í bili. Missir útvarpið á tann hátt inntøkur, eiga vit at víðka haddrattarheimildina hjá útvarpinum segði sandoyartingmaðurin, sum annars gav útvarpinum herðaklapp fyrri at duga væl at umsita tann pening, útvarpið hevur um hendi.

Møguliga verður lógin um útvarpsgjald broytt soleiðis, at serligt gjald ikki fer at liggja á bilradioinum. Mynd: Kalmar

Harri formaður ringir við klokkan

HARRA ella FRÚ FORMAÐUR?

Eitt stórt framstig, at hetta nú er vorðið eitt ivamál, heldur Marita Petersen

Formansskapurin í lögtinginum fekk hósdagin ein spurning aftrat at taka støðu til. Spurningurin er, um tingmaður, sum tekur orðið á røðarapallinum skal siga Harra formaður ella Frú formaður, tá kvinna situr í formanssessinum, og tað kemur ikki so sjáldan fyrri.

Tá hendan samgongan varð skipað, var eisini formansskapurin í tinginum skipaður. Anfinn Kallsberg gjørdist formaður, Jógvan A. Johannesen 1. næstformaður og Lisbeth L. Petersen 2. næstformaður.

Av hesi orsök hevur Lisbeth L. Petersen mangan sitið við formansborðið, men eingin hevur rættiliga hugsað um málburðin fyrr enn Jógvan A. Johannesen, serliga seinastu dagarnar hevur verið ógvuliga avgjörður tá hann hevur byrjað sínar røður frá røðarapallinum á sínum ramliga sandoyarmáli við: Frú formaður.

Á tingfundinum hósdagin var onkur tingmaður sum spurdi, hvat nú rætta málberingin var, tá kvinna situr í formanssessinum.

Jógvan Adolf ívaðist ikki, og helt fyrri, at tað beyð honum ímóti at siga Harra við Lisbeth.

Hetta fekk søgukona Jóhannes Dalsgaard, løgtingsmann, at geva tingmonnum eina stutta frágreiðing um hví tingmenn yvirhøvur siga Harra formaður tá teir byrja sínar røður.

Orsøkin er, at fyrr talaðu menn ikki frá røðarapalli, og millum annað tí tosaðu teir mangan í munni á hvørjum øðrum. At tala gjøgnum formannin var praksisk loysn fyrri ikki at skapa forvirring, segði tingmaðurin.

Hann nýtti somuleiðis eisini høvi til at siga frá, at maður merkir menniskja, men skundaði sær at leggja aftrat, at hetta var ikki at skilja soleiðis, at kvinnur ikki eisini vóru menniskju.

Marita Petersen helt fyrri, at hon hevur ongantíð verið røpt maður fyrr enn hon kom í landsstýrið, men hon helt tó, at bert tað, at tingmenn fóru at tosa um hvat var rætt og rímligt í hesum føri, var eitt stórt framstig í sær sjálvum. Hon spurdi hvussu mangar kvinnur skulu til í lögtinginum fyrri at kunna kalla alla lögtingsmanningina fyrri tingkonur?!

tór.